

Kauno Kovo 11-osios gimnazija

DVYLIKA LAIPTELIŲ

Mūsų laisvės pavasaris

Šiomet sutikome jau trisdešimt antrąjį nepriklausomos Lietuvos pavasarį. 1990 metų kovo 11 dieną Lietuvos Respublikos Aukščiausios Tarybos deputatai kartu su Persitvarkymo Sąjūdžiu apsisprendė mesti iššūkį imperinei SSRS valstybei, kuri visomis išgalėmis – įvesdama ekonominę blokadą, vykdydama šmeižikišką propagandą apie saujelės apsišaukėlių perversmą, organizuodama prorusiškų jėdinstvininkų mitingus ir išpuolius, prieš taikius žmones sausio 13-ąją panaudojusi tankus, - siekė susigrąžinti ištrūkusią į laisvę Lietuvą.

Tačiau tautos apsisprendimas ir valia buvo nepalaužiama, ji brendo atlaikiusi Sibiro tremtį, tūkstantines partizanų aukas, jų motinų neišmatuojamą kančią, disidentų persekiojimą ir uždarymą į beprotnamį už laisvą žodį. Tautoje neišblėsusi nepriklausomybės viltis, jos vienybė padarė stebuklus, tačiau ar galime būti ramūs, kai broliškoje Ukrainoje Rusijos raketos griauja miestus, žūva vaikai, moterys, seneliai, kai didžioji pasaulio dalis smerkia agresorių, įveda sankcijas, tačiau jo tai nesustabdo.

Žavimės ukrainiečių tautos ryžtu ir valia nepasiduoti, remiame moraliai ir materialiai, širdimi esame su jais ir viliamės, kad teisingumas nugalės, tačiau kokia imperinių ambicijų, jos beprotybės kaina? Tikime, kad praeitis nepasikartos, kad didžiosios demokratinės valstybės imsis ryžtingesnių veiksmų, kad laisvės pavasaris ateis ir į Ukrainos žemę, kuri gina visos Europos žmogiškąsias vertybes.

Už Mūsų ir Jūsų laisvę!

Istorijos mokytoja
metodininkė
Gražina Stonienė

Sveikiname vieni kitus

Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo diena... Visiems Lietuvos piliečiams Kovo 11 – oji svarbi, reikšminga šventė. Pilnas miestas žmonių, ant įvairių pastatų iškeltos valstybės trispalvės. Viskas taip gražu ir tikra...

Mokykloje kiekvienais metais iki pandemijos buvo organizuojama akcija, kuri yra mūsų mokyklos tradicija: „Pasveikinkime vieni kitus“. Mokiniai gamindavo vėliavėles ir jas dalijo kitiems žmonėms, taip juos sveikino su gražiąja valstybės švente. Šiais metais mūsų vėliava atrodė įspūdingai. Vienoje pusėje šalies trispalvė, o kitoje Ukrainos vėliava ir parašytas jautrus mūsų gimnazijos linkėjimas Ukrainai. Kiekvienas mokinys turėjo pasigaminti tris vėliavėles. Ketvirtadienį, po penkių pamokų, išėjome į miestą. Mūsų tikslas buvo pasveikinti sutiktus žmones 6 – ojo forto rajone. Kitos klasės keliavo į miesto centrą, senamiestį.

Oras buvo tiesiog nuostabus, saulės spinduliai skaidrino nuotaiką. Su klase nuėjome nuo gimnazijos iki prekybos centro „Molas“, sutikome daug žmonių. Buvo nuostabu matyti laimingus netikėtai pasveikintų praeivių veidus. Man patiko šita mūsų trumpa kelionė, nes galėjome savo šventine nuotaika pasidalinti su kitais. Linkiu Jums visiems daug geros nuotaikos ir saulėtų pavasario dienų.

Evelina Banevičiūtė 6b kl.

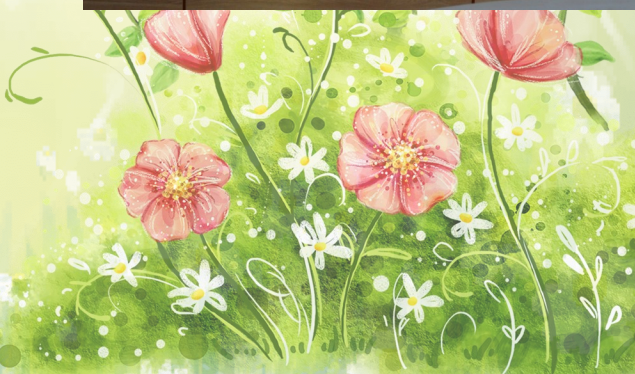
Veiksmo savaitė be patyčių

Visi mes esame labai skirtingi, tuo ir įdomūs, vertingi. Kaip svarbu išmokti suprasti vienas kitą, pasidžiaugti nuoširdžiu bendravimu. Toku tikslu kasmet gimnazijoje kovo mėnesį vyksta veiksmo savaitė be patyčių. Šiomet šios savaitės šūkis „Draugaukime.“ Kiekviena savaitės diena ir veikla jos metu buvo susieta su tam tikra spalva: pirmadienis - mėlyna (taikos ir tolerancijos diena), antradienis - geltona (džiaugsmo ir dosnumo diena), trečiadienis – žalia (vilties diena), ketvirtadienis – raudona (draugų diena) ir penktadienis – balta (laimės ir gerumo diena). Kiekviena klasė kūrė savo draugystės emblema, nuo pirmadienio žaidė žaidimą „Slaptas draugas“, kasdien karpė spalvotus žmogeliukus, rašė ant jų įvairius gražius dalykus apie draugystę, toleranciją, laisvę, auklėtojos su auklėtiniais, mokytojos pamokų metu kalbėjo apie gerumą, žiūrėjo įvairius filmukus šia tema.

Pirmajame aukšte buvo atidaryta Draugystės fotosiena, kur buvo galima nusifotografuoti su draugais ar visa klase. Per ilgąias pertraukas vyko įvairios įdomios veiklos: moksleiviai vidiniame kiemelyje spalvotomis kreidelėmis piešė Ukrainos palaikymui skirtus piešinius, žaidė, šypsojosi vieni kitiems. Iš spalvotų žmogeliukų suformuotas Lietuvos žemėlapis papuošė vieną iš gimnazijos sienų, savaitės baigiamasis akcentas – linksmas susibūrimas gimnazijos kiemelyje.

Savaitė baigėsi, bet jos „užtaisas“ tikrai ne. Tegul gerumas tampa svarbiausia kasdienine kiekvieno iš mūsų savybe.

„Dvylikos laiptelių“ redakcija

Pavasaris ir poezija

Pavasaris ne tik žemę budina, bet ir žmogaus jausmus gaivina, žadėdamas, jog saulė kils vis aukščiau, jausmams bus daugiau erdvės. Tokia nuotaika buvo apėmusi gimnazijos poezijos mylėtojus, kurie saulėtą kovo popietę susirinko pasidalinti su klausytojais raiškiai skaitomais lietuvių autorių kūriniais.

Į raiškiojo skaitymo konkursą atvyko 5-11 klasių mokiniai ir jiems dėstančios lietuvių kalbos mokytojos. Šiuometinis raiškiojo skaitymo konkursas buvo skirtas Kaunui - 2022 metų Europos kultūros sostinei, todėl ir pavadinimas buvo simbolinis: „Regiu aš Kauną Lietuvos širdy“. Renginio metu buvo galima deklamuoti mintinai arba raiškiai skaityti poeziją. Kūriniai buvo patys įvairiausi: skambėjo A. Mickevičiaus, B.Sruogos, V.Mačernio, L.Degėsio, J.Aiščio, Vl.Braziūno, V.Mykolaičio-Putino eilės. Buvo jaudulio, kuris visai suprantamas, ypač dalyvaujantiems pirmą kartą.

Išklausiusi visus skaitovus komisija paskelbė nugalėtojus. Pirmoji vieta atiteko 8b klasės mokinei Deimantei Kazlauskaitei, antroji - 7b klasės mokinei Darijai Utkinai, trečioji - 5a klasės mokinei Eivilei Gruckaitei. Visi skaitovai galėjo pasivaišinti saldumynais, buvo apdovanoti dovanėlėmis. Gerai nusiteikę renginio dalyviai dalijosi išpūdžiais, šypsenomis. Tikimės, jog kitamet konkurse sulauksime dar daugiau poezijos mylėtojų.

„Dvylikos laiptelių“ redakcija

Tarptautinis moksleivių meninės kūrybos konkursas „Kaunas-laisvės miestas”

Mūsų gimnazija jau kelintus metus iš eilės rengia tarptautinį moksleivių meninės kūrybos konkursą, skirtą Kovo 11-ajai. Šiomet, didžiudamiesi tuo, jog Kaunas tapo Europos kultūros sostine, kvietėme moksleivius pasigilinti į miesto kultūros, istorijos praeitį ir dabartį, kurti literatūrines miniatiūras, dainas, piešinius, suvenyrus tema „Kaunas – laisvės miestas”. Sulaukėme labai daug puikių darbų iš Lietuvos ir užsienio mokyklų, gimnazijų. Norime pasidžiaugti dalyvių kūrybiškumu, mokytojais, padėjusiais savo mokiniams įgyvendinti sumanymus, nuoširdžiai sveikiname nugalėtojus.

Skelbiame prizininkus

Literatūrinių miniatiūrų konkursas

5-8 klasės

I vieta: Lina Jasunskytė, Kauno Petrašiūnų gimnazija, 6 kl.; mokytoja Ramutė Vaitkevičienė

Laisvo miesto jausmai

Žengiu Kauno senamiesčio gatvele. Po kojomis – nelygūs, daugybės žingsnių nugludinti grindinio akmenys. Į mane žvelgia aukšti ir didingi namai. Pakeliu akis ir pamatau švelniai susiglaudusius pastatus. Jų langai, arkos ir durys tarsi džiaugiasi bendryste, buvimu šalia, kasdien patiriamu taikiu kaimynstės jausmu...

Žingsniuoju toliau. Susimąstau... Kartais mes nepastebime savo miesto grožio. Keliaujame svetur, kaskart norime pamatyti kitų šalių gamtą, kultūrą, pažinti kitataučius žmones, jų būdą.

Veržiamės vis tolyn nuo tų vietų, kuriose gimėme...

Daugybę metų čia, Kaune, šimtamečių pastatų sienos byloja apie savo miesto sunkią kelionę laisvės link. Bet ne kiekvienas gali tas sienas išgirsti. Jas suprasti gali tik tie, kurie įsiklauso, kurie neskuba iš savų namų, o pirmiausiai atkreipia dėmesį į jų atskleidžiamas paslaptis. Jose – tamsi neapykanta agresoriams ir diktatoriams, kadaise užvaldžiusiems miestą, šviesios ir džiugios akimirkos, kai pagaliau išsivadavę iš okupacijos gniaužtų. Surasti gali ir dar daugybę kitų emocijų ir įvykių, kurie tarsi sklindo tarp pastatų ir tarp žmonių.

Aš išgirdau ir pamačiau tai, ką pasakoja mano mylimas laisvas miestas ir jo taikūs gyventojai. Aš pajutau tą meilę ir neapykantą, tą džiaugsmą ir skausmą. Pajutau viską, ką mano gimtasis miestas yra kada nors patyręs...

Branginsiu ir saugosiu tavo ir savo gyvenimą, mieste!

II vieta: Darija Utkina, Kauno Kovo 11-osios gimnazija, 7kl.; mokytoja Laimutė Gaidžiūnaitė

Laisvės varpas

Šeštadienio rytas. Vienybės aikštė Kaune. Pro mane neria riedlentininkas. Kitas įsibėgėjęs nuo rampos apsisuka ore. Toliau pakėlęs priekinį ratą triuką kartoja dviratininkas. Pramogauja jaunimas, ilsisi vyresnieji.

Pajuntu gaivaus vėjo gūsi nuo santakos. Jau ne už kalnų pavasaris. Pasigirsta Karo muziejaus bokšto varpų dūžiai. Jie skelbia Laisvę. Užverčiu galvą aukštyn.

Kauno karilionas jau laikinosios sostinės metais kėlė miestiečių dvasią. Viena iš varpų, pavadintą Laisvės vardu, padovanojo Amerikos lietuviai. Šiomet jis sulaukė garbingo jubiliejaus. Atplukdytas į Lietuvą pirmą kartą varpas Kaune suskambo 1922 metais. Jo balsas rūstus, griežtas, bet gilus. Atidžiau įsiklausius galima išgirsti žodžius, kurie užrašyti ant jo šono: „O, skambink per amžius vaikams Lietuvos, tas laisvės nevertas, kas negina jos“. Laisvės varpo gaudimas jungia ne tik dangų su žeme, bet ir praeitį su ateitimi. Šiandien jis skelbia laisvę visame pasaulyje gyvenantiems lietuviams.

Širdyje lengva ir šviesu. Lyg pabudus nuo paukščių čiulbesio, lyg įkvėpus oro po lietaus. Mano laisvė – tai šokis. Šokdama jaučiuosi laisva. Laikas sustoja, daiktai pranyksta. Tik aš ir muzika. Norėčiau lyg varpo dūžiai skleisti aplink save ypatingą pojūtį. Kad žmonės žvelgdami į mane jaustųsi laimingi ir laisvi.

III vieta: Agnė Stankevičiūtė, Kauno Petrašiūnų progimnazija, 8 kl.; mokytoja Dalė Asakavičienė

Pasivaikščiojimas

Tą ankstų rytą iš dangaus stipriai pylė lietūs ir įsismarkavęs vėjas negailestingai lankstė tvirtų medžių viršūnes. Paslaptingas rūkas šlėpė tolumoje stūksančią Kauno Šventosios Gertrūdės bažnyčią. Senamiestis širyt atrodė itin niūrus, jį gaubianti tamsa priminė juodžiausius Sovietų Sąjungos okupacijos metus ir žadino keistai pažįstamą, nenugalimą laisvės troškimą.

Pirmųjų Lietuvos nepriklausomybės metinių proga centrinė Kauno miesto gatvė buvo pavadinta Laisvės alėja. Lėtai žengiau ja stengdamasi apeiti kiekviena kelyje pasitaikančią balą. Nedideliuose raibuliuojančio vandens upeliuose išvelgiau pilko dangaus atspindį. Kad ir kaip stengiausi, bet man nepavyko nepaisyti prie batų limpančių, šlapių, nukritusių medžių lapų ar veidą tarytum šaltomis, švelniomis rankomis glostančių lietaus lašų, nekreipti dėmesio į medžiuose besiglaudžiančius giesmininkus. Pamaniau, jog ne be reikalo žmonės kalba apie paukščius, kai jų paklausi, kaip jie supranta laisvę. Laisvė tikrai panaši į paukštį. Jos reikia laukti, prisijaukinti ją ir mėgautis kiekviena akimirka. Ji bet kada gali iškelti savo didingus sparnus ir nuskristi toli toli. Lietuvai aprimus pakėliau galvą norėdama pažvelgti į besisklaidančius debesis. Dangaus mėlynę skrodė laisvai stipriais sparnais plasnojantys paukščiai. Vis garsiau buvo girdėti jų klegėjimas, o nerimstantis vėjas darėsi vis šiltesnis. Mano veidą palietė švelnūs saulės spinduliai, besiskverbiantys pro paskutinius pilkus debesis danguje. Prisikėlimas. Širdyje ir ant lūpų pajutau laisvės skonį...

Specialusis prizas

**Vilius Grikšas, Briuselio II
Europos mokykla, 8kl.; mokytoja
Audronė Anulienė**

**„O neverk matušėle, kad
jaunas sūnus / Eis ginti
brangiausios tėvynės!“**

(Maironis)

Pamenu pernykščio pavasario vieną lietuvių literatūros pamoką. Tai buvo gegužės 17-oji. Pasirodo, tądien minima Partizanų pagerbimo, kariuomenės ir visuomenės vienybės diena, kurios idėja kilo Kaune. Klausėmės mokytojos pasakojimo, susimąstėme. O paskui dainavome poeto romantiko, didžiojo patrioto Maironio, taip pat gyvenusio Kaune, eilėraštį „Oi neverk, matušėle!“, virtusį daina.

Tikriausiai nedaugelis žino (kaip ir aš nežinojau), kad ši tradicija prasidėjo tarpukariu. 1935 m. gegužę Kaune pirmą kartą buvo švenčiama Kariuomenės ir visuomenės diena, norint supažindinti civilius gyventojus su kariuomene, jos misija.

Šventė prasidėjo rytą mišiomis, o vėliau mieste vyko kariuomenės pasirodymai, paradai, susitikimai su gyventojais, vaišės. Tada buvo leidžiamas žurnalas „Karys“, kuriama teigta: „Visada atsiminkim, kad karių dabina ir iškelia ne uniforma ir ne ypatinga būseną, bet turinys, tikrosios kario dorybės. O tos dorybės mums visiems labai aiškios: gili nuoširdi savo krašto ir žmonių meilė, ir tikrasis begalinio pasiaukojimo kariškumas ir džentelmeniškumas.“ Mane taip sužavėjo ir pakylėjo ta mintis ir aš dar labiau ėmiau didžiutis tais, kurie nuo seniausių laikų iki šiandienos stovėjo mūsų laisvės sargyboje, kurie gynė tai, kas tautai svarbu, kurie prarado tai, kas brangiausia – gyvybę, kad kitiems būtų geriau...

Dainuoju vis tvirtesniu balsu: „Ten už upių plačių žiba mūsų pulkai: / Jie mylimą Lietuvą gina...“ Juk ir aš taip buvau apgintas, išsaugotas. Aš, dabarties žmogus, šiandienos lietuvis, džiaugiuosi ta laisve.

kariškumas ir džentelmeniškumas.“ Mane taip sužavėjo ir pakylėjo ta mintis ir aš dar labiau ėmiau didžiutis tais, kurie nuo seniausių laikų iki šiandienos stovėjo mūsų laisvės sargyboje, kurie gynė tai, kas tautai svarbu, kurie prarado tai, kas brangiausia – gyvybę, kad kitiems būtų geriau...

Dainuoju vis tvirtesniu balsu: „Ten už upių plačių žiba mūsų pulkai: / Jie mylimą Lietuvą gina...“ Juk ir aš taip buvau apgintas, išsaugotas. Aš, dabarties žmogus, šiandienos lietuvis, džiaugiuosi ta laisve.

9-12 klasės

**I vieta: Marija Liutkevičiūtė,
Kauno „Saulės“ gimnazija, 11 (III
gimnazijos) kl.; mokytoja Dalia
Juodenienė**

Nuotrauka

Žiūriu į nuotrauką. Mane apima šimtai jausmų. Bandau juos išskirti, tačiau kaip nebūna tik baltos arba juodos spalvos gyvenime, taip nebūna ir pavienio jausmo.

Tą lemtingą dieną manęs dar nebuvo. Tą lemtingą dieną manęs gal ir neturėjo būti. Sako, mes kiekvienas būnam ten, kur mums reikia būti, ten, kur esame iš tiesų reikalingi.

Žiūriu į nuotrauką, o atrodo taip, lyg pati būčiau nuotrauka. Atrodo, jaučiu tai, ką jaučia žmonės joje.

Traukinys. Keturi kareiviai. Skaičiai ir... pyktis, o gal nusivylimas.

1993 metai rugpjūčio 31 diena. Iš Kauno išvestas paskutinis Rusijos kariuomenės dalinys. Žemuosiuose Šančiuose jie paliko užrašą: „Mes dar sugrįšim.“

Nusijuokiu.

Pyktis ar nusivylimas kalba jų lūpomis? Užrašas mums ar pažadas sau? Gyvenimo prasmė: grobti ar dalintis?

Žiūriu į nuotrauką, imu sąsiuvinį. Rašau. Laišką.

Praeičiai? Ateičiai? Sau? Tau?

Į popierių krinta džiaugsmas, pasididžiavimas, meilė ir viskas, ką jaučiu. Susimąstau. Praeitį. Mes gyvename dabartimi ir retas kuris grįžta atgal. Tačiau praeitis – tai, iš kur mes atėjome. Gyvenime kartais matome dalykus, kurie nėra svarbūs.

Žiūriu į nuotrauką... Tą dieną manęs nebuvo, nes man reikia būti čia ir

dabar. Palikti ką nors po savęs, nes... Ši diena man skirta dabar. Dabar turiu būti ta nuotrauka, į kurią žvelgs mano anūkai. Kaip mano seneliai man yra nuotrauka, į kurią dabar žvelgiu aš.

Kariai... Sovietai... Jų dalinys... Paliko Kauną ir nebegrižo. O mūsų širdys irgi pasiliko toje dienoje? Gal... Džiaugsmas, ašaros ir begalinis pasirizimas gražesniai rytojui.

Rašau laišką. Palieku dalelę savęs, nes kada nors kas nors skaitys šį laišką ir galbūt rašys kitą. Ateičiai.

Tą dieną... Bandau ją išgyventi su šia nuotrauka... Ne... Man skirta šioji diena... Bet... Kiek daug daugtaškių, nebaigtų minčių, nes galbūt jas pabaigti turi kas nors kitas iš ateities.

Kaip tą dieną jautėsi žmonės? Noriu tai žinoti, bet... Gyvenimas yra čia ir dabar...

Tą dieną manęs nebuvo, bet ta diena yra manyje. Kaip sapne regiu visus įvykius. Traukinys lėtai pajuda ir didindamas greitį palieka Kauną. Horizonte matyti dūmai. Ooo, kad daugiau netektų šio vaizdo regėti!

Žiūriu į nuotrauką... Matau save. Keista. Tą dieną manęs ten negalėjo būti. Galėjo?

**II vieta: Auksė Ožinskaitė,
Vokietijos Vasario 16-osios
gimnazija, 10 kl.; mokytoja Asta
D'Elia**

Mano minčių Laisvės alėja

Ieškodama savo tikrųjų namų, vaikštau Laisvės alėja. Einu ten, kur gimiau ir kur mirsiu. Medžiai jau kvepia pavasario gaiva kaip tą lemtingą gegužę, mažomis srovelėmis trykšta fontanas, o žmonių tylūs žingsniai tiks kaip vidinis sproguo.

Kodėl vėjas ne glosto, o daužo mano veidą? Sustoju vidury aikštės ir įsiklausau. Tai ne mano Laisvės alėja! Esu tik mintimis taip arti to miesto, kurio sūnaus širdis prieš pusšimtį metų užsiliepsnojo laisvės ugnimi.

**III vieta: Ema Būdaitė, Kauno
"Saulės" gimnazija, 3G kl.;
mokytoja Dalia Juodenienė**

Ona Juškienė

Mano brangi prosenelė amžiams išliks mano atmintyje kaip laisvės gynėja.

Po to kai gegužės 14d. susidegino Romas Kalanta, Onos širdis dar labiau nei prieš tai liepsnojo laisvės troškimu. Ji matė kaip tos sovietinės kiaulės atėmė iš mūsų laisvę. Mėgino iš lietuvių atimti Lietuvą! Juškienė visad būdavo įvykių sukuryje, kai kilo antisovietinis protestas, ji taip pat žygiavo Laisvės alėja su kitais ir skandavo "Laisvė Lietuvai!" Staiga čia pat sustojo milicija ir griebė vieną jauną protestuotoją už plaukų, ėmė ją tiesiog vilkti grindiniu į savo automobilį. Ona čiupo skėtį ir badė juo pareigūną tol, koj jis pagaliau paleido merginą, tada pastvėrė savo aukštakulnius ir pasileido bėgti? bromu link "Lėlių teatro". <...> Juškienė visad buvo kovotoja, ji kovojo už laisvę iki pat mirties. Ir mirties patalė Onos siela triumfavo - ji, jos vaikai, jos šalis pagaliau laisvi! Tik kiek ilgai...

Specialusis prizas

**Gabija Bickus, Čikagos
Lituanistinė Mokykla, 9
kl., Čikaga, JAV**

Kaunas – Laisvės Miestas Nors aš gyvenu labai toli nuo Lietuvos ir Kaune per savo gyvenimą esu buvusi gal tik dešimt kartų, jis man labai svarbus ir artimas. Kaune gimė ir užaugo mano tėvelis, ten gyveno mano seneliai ir šiame mieste studijavo mano mamytė. Iš tėvelio pasakojimų žinau, kur buvo didžiausia žaislų parduotuvė, skaniausi ledai ir smagiausia vieta maudytis Nemune. Mamytė man pasakojo, kad Kaunas visada buvo pilnas studentų ir jaunatviškos energijos. Čia mano tėveliai ir susitiko, čia jie ir susituokė gražioje baltoje Rotušėje. Besimokydama lietuviškoje tautinėje mokykloje Čikagoje iš istorijos pamokų sužinojau, kad kai Lietuva prarado Vilnių, Kaunas buvo laikinoji Lietuvos sostinė. Tada ten dirbo Lietuvos respublikos prezidentas, seimas, Kaunas augo ir gražėjo, čia gimė ir gyveno daug žymių žmonių, kurie garsino Lietuvą. Kiekvieną kartą besilankydama Kaune atrandu ten kažką naujo ir gražaus - gatves, kuriomis tėvelis ėjo į mokyklą, universitetą, kur mokėsi mano mamytė, pilną šurmulio Laisvės Alėją, Kauno senamiestį akmeninėmis gatvelėmis ir seną, išdidžią Kauno pilį, kur susitinka Nemunas su Nerim. Labai stengiuosi nieko nepamiršti. Ateityje aš labai norėčiau artimiau pažinti Kauną nes jame labai daug su manim susijusios istorijos ir man brangiausių žmonių, kuriuos išaugino ir leido pasirinkti gyvenimo kelią šis žalias ir laisvas

miestas.

**Tarptautinio moksleivių meninės
kūrybos konkurso "Kaunas -
laisvės miestas" atliktų dainų
laimėtojai**

**Kauno Kovo 11 – osios
gimnazijos moksleivė Rusnė
Varanavičiūtė už dainą „Dangus
Tau dovanojo aukštį“ užėmė I
vietą. Mokinę konkursui paruošė
muzikos mokytoja Lina
Petraitienė.**

**Kauno Martyno Mažvydo
progimnazijos merginų
ansamblui „Vėjo dukros“ už
dainą „Rudens naktis sutojo“
skirta II vieta. Ansamblio vadovė
Rita Beitnaraitė.**

**Kauno Simono Daukanto
progimnazijos moksleivei Izabelei
Babičiūtei už dainą „Sirdžių
kalba“ skirta III vieta. Mokinę
konkursui ruošė muzikos
mokytoja Alina Breivienė.**

**Tarptautinio suvenyrų
konkurso „Kaunas-laisvės
miestas“ nugalėtojai**

5-8 klasės

**I vieta: Miglė Adomavičiūtė,
Generolo Povilo Plechavičiaus
kadetų licėjus; mokytoja Jūratė
Januškevičiūtė – Varnagirė**

**II vieta: Ugnė Macevičiūtė,
Šiaulių Jovaro progimnazija;
mokytoja Vilija Taujanskaitė –
Kaušė**

**III vieta: Vėjūnė Kryžanauskaitė,
Vilniaus „Sietuvos“ progimnazija;
mokytoja Vida Jaruševičiūtė**

9-12 klasės

**I vieta: Deimantė Balčiūtė,
Vytauto Didžiojo universiteto
Ugnės Karvelis gimnazija;
mokytoja Lineta Česnauskienė**

**II vieta: Saidas Zajančkauskas,
Kauno Juozo Grušo meno
mokykla; mokytoja Audronė
greta Miliauskienė**

**II vieta: Ugnė Margarians,
Birštono gimnazija; mokytoja
Veda Martinaitienė**

**Tarptautinio piešinių
konkurso „Kaunas-laisvės miestas“
nugalėtojai**

5-8 klasės

**I vieta: Dorotėja Markevičiūtė,
Kauno „Atžalyno“ progimnazija,
5kl.; mokytoja Vida Grigienė**

**II vieta: Neringa Gudelevičiūtė,
Kauno dailės gimnazija, 8kl.;
mokytoja Beata Smalakienė**

**II vieta: Elzė Česnaitytė, Vilniaus
rajono Nemenčinės Gedimino
gimnazija, 6kl.; mokytoja Dovilė
Blažytė-Vanagienė**

**III vieta: Kamilė Pusvaškytė,
Kauno Petrašiūnų progimnazija,
7kl.; mokytoja Kristina Gagienė**

**III vieta: Gabija Auksoraitytė,
Kauno Juozo Grušo meno
gimnazija, 7kl.; mokytojas Aidas
Augustis**

9-12 klasės

**I vieta: Gabija Bartkutė, Kauno
Antano Martinaičio dailės
mokykla; mokytoja Rita
Grigauskienė**

**II vieta: Julija Perrigaud,
Paryžiaus Žako Dekūro licėjus
(Lycée Jacques Decour, Paris)**

**II vieta: Andželika Iljičiovaitė,
Kursėnų meno mokykla; mokytoja
Indira Zebčiukienė**

**III vieta: Austėja Zubenaitė, Kauno
LSMU gimnazija, I kl.; mokytoja
Jolita Grabliauskaitė**

**III vieta: Akvilė Vincevičiūtė,
Kauno „Varpo“ gimnazija;
mokytoja Violeta Mikalajūnaitė**

**Laikraštį parengė
mokytojos: Rita Sarapinienė,
Jūratė Šukelienė,
maketavo Nerija Mačenskaitė IVA**